

# חכמת שלמה

## תורות של ר' שלמה קרליבך

כולכם יודעים שבפרשתנו נמצאת ברכת כוהנים, "יברכך ד' וישמרך", ולא יתכן שיהיה משמעו כפשוטו כי שהשי"ת מברך אותנו זה עומק עמוק מני ים, לכן אגיד לכם את פירושו של הקדוש מראדז'ין בעל סוד ישרים נכד הקדוש מאיז'ביצא, פתחו שערי הלב!

**"יברכך"** - מלשון בריכה שמחזיקה הרבה מים, כי הדבר הראשון שחסר לנו לפעמים, הוא פתיחות שערי הלב, כמו אבא שנותן הרבה דברים טובים לבנו, אבל יש דבר אחד כ"כ עמוק שרוצה ליתן לבנו שיגיע לעומק עומק הנשמה שלו, ואם הלב שלו אינו פתוח אי אפשר שיכנס שם. זה מה שהשי"ת רוצה ליתן לנו, ולכן זה הברכה הראשונה של ברכת כוהנים שיתן השי"ת בלבנו מקום פתוח כבריכת מים שיהיה כלי מוכן לקבל עומק ברכתו של הקב"ה.

ואתם יודעים, לפעמים כשרוצים לדבר עם אחד יכולים לתפוסו לכמה רגעים ומצליחים אך ורק לזמן מועט, כי למחרת שוב נתקורר ולא יכולים לדבר אתו כי אין לו את הלב הפתוח כמו אתמול, כמו עשיר שמבטיח ליתן הכל, ולמחרת נהפכה דעתו, לכן הברכה ממשיכה **"וישמרך"** - שהאור שמקבלים מהשי"ת יהיה שמור לעולם בתוך לבנו שלא נאבד את האור, וכן מורה על הפרטיות שאנחנו עם השי"ת כשמברך אותנו זה ממש עם כל אחד כבן יחיד לכן הברכה נשמרת לכל אחד כפי השגתו ודרגתו. וכן רואים לפעמים ביום הכיפורים שכולנו ברום המעלה, ולמחרת כבר אנו מתקררים, והיכן האור של אתמול? וכן למחרת השבת היכן הלך האור של שבת? העניין הוא שלא סגרנו את הדלת כשהיה לנו את האור הגדול, כי כמו בריכת מים - אם הפתח פתוח כל המים יוצאים משם. לכן הכהן מברך אותנו **"יברכך ד'"** שהשי"ת יפתח את לבנו בעומק העומקים שלנו שיהיה פתוח לקבל את האור והברכה, **"וישמרך"** שהשי"ת ישמור אותנו ויאיר לנו איך יכולים לשמורה.

לכן הכהן מברך אותנו  
**"יברכך ד'" שהשי"ת**  
**יפתח את לבנו בעומק**  
**העומקים שלנו שיהיה**  
**פתוח לקבל את האור**  
**והברכה "וישמרך"**  
**שהשי"ת ישמור אותנו**  
**ויאיר לנו איך יכולים**  
**לשמורה.**

וכן תראו אם אחד אומר לכולנו שהשי"ת אוהב אותנו, למה אני לא זוכר את זה למחרת? אומר האיז'ביצ'ר זה בגלל שהידיעה לא הייתה רק בשבילי, כי דבר הנוגע לכולם ולא רק לי בפרטיות בשבילי זה לא נכנס לעומק הלב שלי, אבל ברגע שאני מרגיש שהידיעה הזאת נאמרה בשבילי בפרטיות זה נכנס לעומק ליבי ואני זוכר את זה לעולם.

וכן אני יכול לשמור את כל התורה כולה, אם אני לא ירגיש שזה רק בשבילי בפרטיות, התורה לא תתקיים בידי, כי אני שומר שבת 'שלך', ואני לא שומר שבת 'שלי', זהו "לעשות את השבת לדורתם" זה השבת הפרטית שלי, כל יהודי בנפרד עם ריבונו של עולם, התפילות שלי, התפילין שלי.

ואח"כ הברכה נמשכת, **"יאר ד' פניו אליך"** - אתם יודעים כשיש לי חבר טוב, אם הוא נותן לו מתנה, אם בשעת נתינתה הוא מסתכל על המתנה, אין אהבה ביננו חזקה, אבל אם הוא מסתכל עליך אז דע לך שבאמת נפשו קשורה בנפשך, כי המתנה רק לאות על קשר הידידות ביניכם, וככה אנחנו צרכים להתנהג בזמן עשית מצווה ולימוד תורה, געוואלד זה עמוק עמוק, אני יכול ללמוד את התורה הקדושה ואני מסתכל על האותיות המהודרים, אבל אם אני מסתכל על האותיות ואני רואה ממש את ה' אז הברכה מתקיימת בי - **"יאר ד' פניו אליך"** זה מילים אחרים לגמרי, לימוד אחר לגמרי, ברום המעלה, שבת אחרת לגמרי, ה' ממש מאיר לפניו שלי ישירות.

ואחר זה **"ויחנך"**, אתם יודעים, לפעמים אחד מבקש טובה ואתה עושהו בלי לדעת למה, הוא לא אדם חכם ביותר ואין לו הדרת פנים מיוחדת, אבל אתה עושה את זה בגלל שיש לו חן. לכן לפעמים כשהשי"ת דן את האדם אם ראוי לקבל מתנה, אז אינו בטוח שראוי לו המתנה והשפע, אבל אם יש בעומק הנשמה חן מיוחד אז גם בשמים נותנים לו, וזה הברכה כאן שהשי"ת ייתן לך הכל בלי לשאול אם אתה ראוי לקבלו, רק בגלל שיש לך חן מיוחד.

**"ככל שאדם מסתכל על השם יותר, כך השם יותר מסתכל עליו ומשגיח עליו"**

כמו כן אני יכול ליתן לבן שלי מתנה ואני אומר לו שזה בגלל שהיה ילד טוב, זה יכול להיות טוב, אבל הבן חושב שזה רק בגלל שהגיע לו המתנה, אבל מתנה פירושה כל כך עמוקה, מתנה היינו בלי לשאול אם ראוי' לך או לא, הקשר שלי עמך זה לא בגלל שראוי לך או לא, הקשר הרבה יותר עמוק, אני רוצה ליתן לך כל דבר שבעולם, זה הברכה כאן, "יאר ד' פניו אליך ויחנך", שהשי"ת יאר פניו אליך, שתהיה לך הזכייה הגדולה בעולם שתראה שהשי"ת אינו נותן לך שום דבר בגלל שראוי לך, רק מתוך שהשי"ת אוהב אותנו ומצאנו חן בעיניו יתברך.

"ישא ד' פניו אליך וישם לך שלום" – היינו שהשי"ת יגביה אותך אליו כביכול ויתן לך שלום, כי אני יכול לקבל ברכה מהשי"ת כשהשי"ת בשמים ואני על הארץ, אבל כאן הברכה שהשי"ת ממש יגביה אותנו לרגע אחד, שנרגיש קדושה בשעת קבלת הברכה, וכמו כן כשאני נותן מתנה לבני הקטן, אני יכול לעמוד גבוה, ובני עומד למטה, אני ממש יכול להנמיך את עצמי להארץ בשעת נתינת המתנה, זה הרבה יותר עמוק ומראה את גודל האהבה אליו. זה ברכתו של הכהן, שלרגע אחד בשעת קבלת השפע, נהיה כל כך קרובים להשי"ת כאחד ממש, וזה "וישם לך שלום", כי לא יכולים להביא שלום לאנשים שהם במחלוקת, גם אם אני יטען ויצעק כמותם זה לא יעזור, כי אין שלום, רק מה שצריך לעשות, זה להגביה את כולם למדרגה עליונה, אפילו רק לשעה, כי איך יכולים לעשות שלום במדרגה שיש מחלוקת וצעקות, וזה "וישם לך שלום", שהשי"ת יתן לנו לזכות שכל מי שאני פוגש אביא שלום עליו, בזה שאני מגביהו בדברים טובים ודברי חיוק בשמחה, כי האנשים אוהבים מאוד מי שיוכל להגביהו משפלות מצבו, וזה מדרגת שלום, דהיינו "עושה שלום במרומיו" רק כשזה במרום כשמרימים את כולם למדרגה עליונה לשמי השמים, אז "הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרי אמן".

## סיפור נשמה

שסיפר ר' שלמה קרליבך

הרבי מבוהש נכד של הרוז'נר הקד' סיפר: 'דעו לכם רבותי, את הסיפור הבא שמעתי מפי סבי ר' ישראל מרוז'ין, זכותו תגן עלינו, כשנסתלק הרב הקדוש ר' משה-לייב מסאסוב מן העולם, עלה והתייצב בפני 'בית דין של מעלה'.

כמובן אמרו לו מיד: 'מורנו ר' משה-לייב מוזמנים אתם לגן עדן!' אבל אתם יודעים שבביל להכנס לגן עדן מוכרחים לעבור קצת דרך הגיהנום-ולו לשנייה אחת.

באו מלאכי השרת ללוות את ר' משה לחופתו בגן עדן. הם רצו להעבירו בגיהנום 'כערף עין'-שלא ירגיש בכלל. אבל ר' משה-לייב לא הסכים למהר, הוא צעד לאיטו במעמקי הגיהנום והביט בנשמות השבורות ברחמנות עצומה. הוא עצר ליד כל אחת ואחת..... ומלאכי השרת מריצים בו ואמרים: 'ר' משה-לייב, בבקשה מכס-לכו יותר מהר!'. אבל הוא אומר: 'תודה לכם, אבל אני נשאר כאן, אני לא יכול לעזוב את הנשמות האלה'.

אמרו לו: 'אתם מוכרחים לעזוב! אין זה מקומכם. זה מקום לעוברי עבירה. המקום שלכם בגן עדן!' אבל ר' משה-לייב בשלו: 'אני לא זז מכאן'.

ובפעם הראשונה מאז בראיית העולם, הוכרח בית הדין הגדול שבשמים לרדת לגיהנום- כדי לדון את ר' משה-לייב. מה עושים עם אדם שאינו רוצה לקבל את שכרו הנצחי? 'מה אתה טוען ר' משה-לייב?', שאלו אותו. וכך הוא ענה: 'יתכן שמגיע לי לשבת בגן עדן. אבל איך אני יכול? איך אני יכול להתענג ולשמוח כל עוד מתייסרות נשמות מבני עמי בגיהנום?'

'אבל הן מתנקות שם מן העבירות', אמרו לו חברי בית הדין, אין מקומך איתן, ר' משה-לייב, מקומך בגן עדן!' ור' משה-לייב בשלו: 'לא אוכל בשום אופן להיכנס לגן עדן לפני שאוציא את נשמות אחי ואחיותי מהגיהנום'.

לא יאומן מסירות נפש ממש!

בית הדין שבשמים היה מוכרח לדון בעניינו.

אמרו לו: 'ר' משה-לייב! אם פעם אחת בחיים הייתה לך הזדמנות לעשות טובה ליהודי ולא עשית- לא תוכל להוציא שום אדם מהגיהנום. אבל אם לא החמצת שום הזדמנות לעשות טובה ליהודי בשמחה ובלב שלם- תוכל להוציא את כל הנשמות מהגיהנום' בדקו ומצאו שר' משה-לייב!

לא החמיץ שום הזדמנות לעשות טובה לזולתו ותמיד בשמחה.

גוואלד..... לחיים לחיים!!!